

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Πενήντα Έξι

Αποκαλύπτοντας το Τελευταίο Όραμα του Δανιήλ: Μια Μιλλεριτική Προοπτική επί των Προφητικών Αληθειών για το Σήμερα

Jeff Pippenger
2024-03-24

Αρχίζουμε την εξέταση του τελευταίου οράματος του Δανιήλ εφαρμόζοντας την αρχή που αντιπροσωπεύεται από το Άλφα και το Ωμέγα, η οποία προσδιορίζει ότι Εκείνος πάντοτε ταυτοποιεί το τέλος με την αρχή. Επομένως, ο Βαλτασάσαρ, ο οποίος είναι ο Δανιήλ, στο πρώτο κιάλας εδάφιο του τελευταίου οράματος του Δανιήλ, θα αντιπροσωπευόταν επίσης στο τελευταίο μέρος εκείνου ακριβώς του ίδιου οράματος. Έχουμε προσδιορίσει ότι ο Βαλτασάσαρ αντιπροσωπεύει τον λαό της διαθήκης του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος κατανοεί το «chazon», όραμα της προφητικής ιστορίας, όπως παριστάνεται από τη λέξη «thing» στο εδάφιο ένα. Εκείνο το όραμα της προφητικής ιστορίας είναι οι «επτά καιροί» του Λευιτικού είκοσι έξι, που ισοδυναμούν με δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι έτη. Ο Βαλτασάσαρ κατανοεί επίσης το «vision» του εδαφίου ένα, το οποίο είναι το όραμα «march» των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, που αντιπροσωπεύει την αιφνίδια εμφάνιση του Χριστού.

Στο δωδέκατο κεφάλαιο, ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει την κίνηση του πρώτου αγγέλου και επίσης την κίνηση του τρίτου αγγέλου, διότι αμφότερες οι κινήσεις εκπληρώνουν την παραβολή των δέκα παρθένων. Στο δωδέκατο κεφάλαιο υπάρχουν τουλάχιστον πέντε αλήθειες που αποτελούσαν μέρος του Μιλλεριτικού κινήματος, οι οποίες αντιπροσωπεύουν αλήθειες τις οποίες η κίνηση του τρίτου αγγέλου πρέπει επίσης να βιώσει και να κατανοήσει. Αμφότερες οι κινήσεις εκπληρώνουν την παραβολή των δέκα παρθένων, και οι φρόνιμες παρθένες αμφοτέρων των κινήσεων οφείλουν να κατανοήσουν αυτό το προφητικό γεγονός. Αμφότερες οι κινήσεις πρέπει να κατανοήσουν την πρώτη προφητική αλήθεια την οποία ο Μίλλερ οδηγήθηκε να αναγνωρίσει, όπως αυτή αντιπροσωπεύεται από τα «επτά καιρούς» του Λευιτικού είκοσι έξι. Οι άλλες τρεις παράλληλες εμπειρίες και κατανοήσεις βρίσκονται στα τελευταία λίγα εδάφια του κεφαλαίου.

Και ἀπὸ τοῦ καιροῦ καθ' ὃν ἀφαιρεθῆ ἡ καθημερινὴ θυσία καὶ στηθῆ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, θέλουσιν εἶσθαι χίλια διακόσια ἐνενήκοντα ἡμέραι. Μακάριος ὁστις ὑπομένει καὶ φθάνει εἰς τὰς χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε ἡμέρας. Σὺ δὲ πορεύου τὴν ὁδὸν σου ἕως τοῦ τέλους· διότι θέλεις ἀναπαυθῆ καὶ σταθῆ εἰς τὸν κληρὸν σου ἐν τῷ τέλει τῶν ἡμερῶν.
Δανιήλ 12:11–13.

Ο υπόλοιπος λαός του Θεού στο βιβλίο της Αποκαλύψεως διαθέτει τρία κύρια προφητικά χαρακτηριστικά. Τηρεῖ τις ἐντολές του Θεού, ἔχει τὴν πίστιν του Ἰησοῦ καὶ διακρατεῖ τὸ Πνεῦμα τῆς Προφητείας.

Και μου λέγει· Γράψον· Μακάριοι εἶναι οἱ κεκλημένοι εἰς τὸ δείπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου.
Και μου λέγει· Οὗτοι εἶναι οἱ ἀληθινοὶ λόγοι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔπεσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ διὰ να

τον προσκυνήσω. Και μου λέγει· Πρόσεχε, μη κάμεις τούτο· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οι οποίοι έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. Αποκάλυψις 19:9, 10.

Οι Μιλλεριτές ορθώς κατανόησαν ότι «το καθημερινόν», στο βιβλίο του Δανιήλ, αντιπροσώπευε τον παγανισμό, και ότι ο «καιρός κατά τον οποίον το καθημερινόν» «αφηρέθη» ήταν το έτος 508. Το να απορρίπτει κανείς αυτήν την αλήθεια σημαίνει να απορρίπτει την εξουσία της «μαρτυρίας του Ιησού», η οποία «είναι το Πνεύμα της Προφητείας», διότι το Πνεύμα της Προφητείας προσδιορίζει σαφώς ότι οι Μιλλεριτές ήσαν ορθοί στην κατανόησή τους περί «του καθημερινού».

«Κατόπιν είδα, σε σχέση με το “Καθημερινόν”, ότι η λέξη “θυσία” προστέθηκε από τη σοφία του ανθρώπου και δεν ανήκει στο κείμενο· και ότι ο Κύριος έδωσε τη σωστή κατανόηση αυτού σε εκείνους που διακήρυξαν την κραυγή της ώρας της κρίσεως. Όταν υπήρχε ενότητα, πριν από το 1844, σχεδόν όλοι ήταν ενωμένοι ως προς τη σωστή άποψη του “Καθημερινού”· αλλά από το 1844, μέσα στη σύγχυση, έχουν υιοθετηθεί άλλες απόψεις, και ακολούθησαν σκοτάδι και σύγχυση.» Review and Herald, November 1, 1850.

Οι Μιλλεριτικοί κατανόησαν ότι η αντίσταση του παγανισμού κατά της ανόδου του παπισμού στην εξουσία το 538, αφαιρέθηκε κατά το έτος 508. Οι Μιλλεριτικοί είχαν δίκιο, αλλά η κατανόησή τους ήταν περιορισμένη. Ο λαός του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος παριστάνεται από τον Βαλτάσαρ στο εδάφιο ένα, θα δει ότι το διάστημα από το έτος 508 έως το 538 αντιπροσωπεύει μία προφητική περίοδο, η οποία προτυπώθηκε από τα τριάντα έτη προετοιμασίας στην ιστορία του Χριστού, τα οποία προηγήθηκαν της ενδυναμώσεώς Του κατά το βάπτισμά Του. Θα δουν ότι η προφητική αυτή περίοδος αντιπροσωπεύει επίσης την προφητική περίοδο από το 1776 έως το 1798, και ότι και οι τρεις αυτές περίοδοι αντιπροσωπεύουν τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ο οποίος άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 και ολοκληρώνεται με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Στο δωδέκατο κεφάλαιο, ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τους Μιλλερίτες και τις πέντε σημαντικές αλήθειες και εμπειρίες που πρόκειται να επαναληφθούν σε εκείνους που αντιπροσωπεύονται από τον Βαλτασάρ. Η τρίτη αλήθεια και εμπειρία των Μιλλεριτών είναι «η ορθή άποψη περί του “καθημερινού”, ... την οποία ο Κύριος έδωσε ... σε εκείνους που διακήρυξαν την κραυγή της ώρας της κρίσεως». Το να απορρίψει κανείς αυτή την αλήθεια σημαίνει να απορρίψει τα γραπτά της Έλεν Ουάιτ, τα οποία είναι το Πνεύμα της Προφητείας. Η τέταρτη αλήθεια και εμπειρία των Μιλλεριτών, και των αγγελιοφόρων του τρίτου αγγέλου, είναι η προφητεία των χιλίων τριακοσίων τριάντα πέντε ετών, η οποία άρχισε στο έτος κατά το οποίο το «καθημερινόν» αφαιρέθηκε, το 508.

Αρχίζοντας από το 508, χίλια τριακόσια τριάντα πέντε έτη σὲ φέρουν στὸ 1843, ἀλλὰ ὄχι ἀπλῶς στὸ 1843, διότι ἡ προφητεία ἐντοπίζει στὴν πραγματικότητα αὐτὴν ταύτην τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ 1843, ἐπειδὴ δηλοῖ: «Μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάνων εἰς τὰς χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε ἡμέρας». Ἡ ἑβραϊκὴ λέξις ποὺ μεταφράζεται ὡς «φθάνων» εἶναι «naga», καὶ σημαίνει «ἀγγίζω» ἢ «ἐπιθέτω τὰς χεῖρας». Ἡ προφητεία, ἐπομένως, σημαίνει: «μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ ἀγγίζει ἢ ἐπιθέτει τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ 1843».

Η ευλογία της αναμονής στη Μιλλεριτική ιστορία προοριζόταν για εκείνες τις φρόνιμες παρθένας που βίωσαν την πρώτη απογοήτευση, αλλά ανέμεναν το όραμα που εβράδυνε. Καθώς οι Μιλλερίτες ανέμεναν το «όραμα που εβράδυνε» σε εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων και του δευτέρου κεφαλαίου του Αββακούμ, ευλογήθηκαν. Κατά τον καιρό εκείνης της βραδύτητας διέκριναν τότε ότι εκπλήρωναν την παραβολή και ότι στο τέλος το όραμα θα «λαλήσει». Ο καιρός της βραδύτητάς τους και η απογοήτευσή τους στηρίζονταν στην εσφαλμένη ταύτιση ότι οι δύο χιλιάδες τριακόσιες ημέρες θα έληγαν το 1843, ενώ το όραμα στην πραγματικότητα αφορούσε το 1844. Η απογοήτευσή τους βασιζόταν στην εμπειρία τους, η οποία είχε προκληθεί όταν το έτος 1843 έληξε χωρίς την επιστροφή του Χριστού. Η απογοήτευσή τους, και η ευλογία που διακηρύχθηκε επάνω σε εκείνους που κατόπιν επέλεξαν να αναμείνουν, βασιζόταν όλες στην έσχατη ημέρα του έτους 1843, η οποία «εγγίζει» ή «έρχεται έως» το 1844.

Η εμπειρία της πρώτης απογοήτευσης, ως εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων, κατανοείται και επαναλαμβάνεται σε εκείνους που αντιπροσωπεύονται από τον Βαλτάσαρ. Η πέμπτη αλήθεια και εμπειρία που θα αναγνωριστεί από εκείνους που αντιπροσωπεύονται από τον Βαλτάσαρ είναι ότι «στο τέλος των ημερών» ο Δανιήλ θα «σταθεί στον κλήρο του».

«Ο Δανιήλ στέκεται στον κλήρο του αφότου αφαιρέθηκε η σφραγίδα και το φως της αλήθειας έλαμψε επάνω στα οράματά του. Στέκεται στον κλήρο του, φέροντας τη μαρτυρία η οποία επρόκειτο να κατανοηθεί στο τέλος των ημερών.» Sermons and Talks, τόμος 1, 225, 226.

Οι Μιλλερίτες βίωσαν τη διαδικασία καθαρισμού που επιτελέστηκε μέσω της αύξησης της γνώσης, η οποία προήλθε από το βιβλίο του Δανιήλ όταν αποσφραγίστηκε το 1798. Εκείνοι που εκπροσωπούνται από τον Βαλτασάσαρ θα βιώσουν τη διαδικασία καθαρισμού που επιτελείται μέσω της αύξησης της γνώσης, η οποία προήλθε από το βιβλίο του Δανιήλ όταν αποσφραγίστηκε το 1989. Θα κατανοήσουν επίσης ότι το βιβλίο του Δανιήλ έχει έναν ιδιαίτερο σκοπό στη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

«Όταν ο Θεός αναθέτει σε έναν άνθρωπο ένα ιδιαίτερο έργο να επιτελέσει, αυτός πρέπει να στέκεται στον κλήρο και στη θέση του, όπως ο Δανιήλ, έτοιμος να ανταποκριθεί στο κάλεσμα του Θεού, έτοιμος να εκπληρώσει τον σκοπό Του.» Manuscript Releases, τόμος 6, 108.

Ως πρώην Λαοδικείς, όσοι εκπροσωπούνται από τον Βαλτασάσαρ θα αναγνωρίσουν ότι μέσω των βιβλίων του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως, τα οποία είναι το αυτό βιβλίο, επιτελείται η τελική αναζωπύρωση.

«Όταν τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης γίνουν καλύτερα κατανοητά, οι πιστοί θα έχουν μια εντελώς διαφορετική θρησκευτική εμπειρία... Ένα πράγμα θα γίνει ασφαλώς κατανοητό από τη μελέτη της Αποκάλυψης — ότι η σχέση μεταξύ του Θεού και του λαού Του είναι στενή και σαφώς καθορισμένη.» The Faith I Live By, 345.

Ως πρώην Λαοδικείς, θα έχουν αναγνωρίσει τη Λαοδικειακή τους κατάσταση και θα έχουν αναγνωρίσει ότι ήσαν πνευματικώς τόσο νεκροί όσο μία κοιλάδα ξηρών οστών, και, ως ανταπόκριση προς την ευθεία μαρτυρία σχετικά με τη νεκρή και απολωλία τους κατάσταση, θα αναγνωρίσουν την ανάγκη τους να είναι ζωντανό ως την πρώτη προτεραιότητα.

«Μια αναζωπύρωση της αληθινής ευσέβειας ανάμεσά μας είναι η μεγαλύτερη και πλέον επείγουσα από όλες τις ανάγκες μας. Το να την επιδιώκουμε αυτό θα πρέπει να είναι το πρώτο μας έργο.» Selected Messages, βιβλίο 1, 121.

Η υπόσχεση της Αγίας Γραφής είναι ότι όποιος ζητεί, θα βρει, και τότε το Άγιο Πνεύμα θα τον οδηγήσει να κατανοήσει ότι είναι τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως που επιφέρουν την αναγκαία αναζωπύρωση.

«Όταν εμείς ως λαός κατανοήσουμε τι σημαίνει για εμάς αυτό το βιβλίο, θα φανεί ανάμεσά μας μια μεγάλη αναζωπύρωση.» Testimonies to Ministers, 113.

Το τέλος του τελευταίου οράματος του Δανιήλ, όπως παρουσιάζεται στο δωδέκατο κεφάλαιο, προσδιορίζει την εμπειρία που παράγει τον λαό της διαθήκης του Θεού των εσχάτων ημερών, όπως αυτός εκπροσωπείται από τον Βαλτάσαρ, στο πρώτο εδάφιο του τελευταίου οράματος. Εκεί ο Δανιήλ, εκπροσωπούμενος ως Βαλτάσαρ, κατανοεί τόσο το εσωτερικό όραμα των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών όσο και το εξωτερικό όραμα των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών. Κατανοεί το «πράγμα» και «το όραμα». Κατανοεί το όραμα chazon και το όραμα mareh. Κατανοεί την καταπάτηση του αγιαστηρίου και της στρατιάς, και την αποκατάσταση του αγιαστηρίου και της στρατιάς. Κατανοεί και τα δύο οράματα του Ποταμού Ουλαί και του Ποταμού Χιδδέκελ.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Υπάρχει ανάγκη για μια πολύ στενότερη μελέτη του λόγου του Θεού· ιδιαιτέρως δε, ο Δανιήλ και η Αποκάλυψη πρέπει να τύχουν προσοχής όπως ποτέ άλλοτε στην ιστορία του έργου μας. Ίσως να έχουμε λιγότερα να πούμε σε ορισμένες γραμμές σχετικά με τη ρωμαϊκή εξουσία και τον παπισμό· αλλά οφείλουμε να επιστήσουμε την προσοχή σε όσα έχουν γράψει οι προφήτες και οι απόστολοι υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα έχει διαμορφώσει τα πράγματα κατ' αυτόν τον τρόπο, τόσο κατά τη δόση της προφητείας όσο και στα γεγονότα που απεικονίζονται, ώστε να διδάξει ότι ο ανθρώπινος παράγοντας πρέπει να μένει εκτός οπτικού πεδίου, κεκρυμμένος εν Χριστώ, και ότι ο Κύριος Θεός του ουρανού και ο νόμος Του πρέπει να υψώνονται. Διαβάστε το βιβλίο του Δανιήλ. Ανακαλέστε, σημείο προς σημείο, την ιστορία των βασιλείων που εκεί παριστάνονται. Δείτε πολιτικούς άνδρες, συμβούλια, ισχυρά στρατεύματα, και παρατηρήστε πώς ο Θεός ενήργησε για να ταπεινώσει την υπερηφάνεια των ανθρώπων και να ρίψει την ανθρώπινη δόξα στο χώμα....»

«Το φως που έλαβε ο Δανιήλ από τον Θεό δόθηκε ιδιαίτερα για αυτές τις έσχατες ημέρες. Τα οράματα που είδε στις όχθες του Ουλαί και του Χιδδέκελ, των μεγάλων ποταμών της Σενάαρ, βρίσκονται τώρα σε πορεία εκπληρώσεως, και όλα τα προειπωμένα γεγονότα σύντομα θα λάβουν χώρα.

«Εξετάσατε τις περιστάσεις του Ιουδαϊκού έθνους όταν δόθηκαν οι προφητείες του Δανιήλ.

«Ας αφιερώσουμε περισσότερο χρόνο στη μελέτη της Αγίας Γραφής. Δεν κατανοούμε τον λόγο όπως θα έπρεπε. Το βιβλίο της Αποκαλύψεως ανοίγει με μια προτροπή προς εμάς να κατανοήσουμε τη διδασκαλία που περιέχει. “Μακάριος ό άναγινώσκων, και οι άκούοντες τούς λόγους τής προφητείας, και τηροῦντες τὰ έν αὐτῇ γεγραμμένα· διότι ό καιρός είναι πλησίον”,

δηλώνει ο Θεός. Όταν εμείς ως λαός κατανοήσουμε τι σημαίνει αυτό το βιβλίο για εμάς, τότε θα φανεί ανάμεσά μας μια μεγάλη αναζωπύρωση. Δεν κατανοούμε πλήρως τα διδάγματα που διδάσκει, παρά την εντολή που μας έχει δοθεί να το ερευνούμε και να το μελετούμε.»

«Κατά το παρελθόν, διδάσκαλοι έχουν διακηρύξει ότι ο Δανιήλ και η Αποκάλυψη είναι σφραγισμένα βιβλία, και ο λαός έχει αποστραφεί από αυτά. Το πέπλο, του οποίου το φαινόμενο μυστήριο έχει κρατήσει πολλούς από το να το ανασηκώσουν, ο ίδιος ο Θεός το έχει αποσύρει από αυτά τα τμήματα του λόγου Του. Και μόνον το ίδιο το όνομα “Αποκάλυψη” αναιρεί τον ισχυρισμό ότι πρόκειται για σφραγισμένο βιβλίο. “Αποκάλυψη” σημαίνει ότι κάτι σημαντικό αποκαλύπτεται. Οι αλήθειες αυτού του βιβλίου απευθύνονται σε όσους ζουν κατά τις έσχατες αυτές ημέρες. Στεκόμαστε, με το πέπλο αφαιρεμένο, στον άγιο τόπο των ιερών πραγμάτων. Δεν πρέπει να στεκόμαστε έξω. Πρέπει να εισέλθουμε, όχι με επιπόλαιες, ασεβείς σκέψεις, ούτε με ορμητικά βήματα, αλλά με ευλάβεια και θεοσεβή φόβο. Πλησιάζουμε στον καιρό κατά τον οποίο οι προφητείες του βιβλίου της Αποκάλυψης πρόκειται να εκπληρωθούν...»

«Έχομεν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτις εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. Ἀνέκτιμοι πολύτιμοι λίθοι εὐρίσκονται ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι ἐρευνοῦν τοῦτον τὸν λόγον ὀφείλουν νὰ διατηροῦν τὸν νοῦν καθαρὸν. Οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐνδίδουν εἰς διεστραμμένην ὄρεξιν διὰ τοῦ φαγητοῦ ἢ τοῦ ποτοῦ.»

«Εάν πράξουν τούτο, ο νους θα συγχυστεί· θα είναι ανίκανοι να υπομείνουν την πίεση τού να εμβαθύνουν, ώστε να ανακαλύψουν τη σημασία εκείνων των πραγμάτων που σχετίζονται με τις τελευταίες σκηνές της ιστορίας αυτής της γης.»

«Όταν τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης κατανοηθούν καλύτερα, οι πιστοί θα έχουν μια εντελώς διαφορετική θρησκευτική εμπειρία. Θα τους δοθούν τέτοιες ματιές μέσα από τις ανοιχτές πύλες του ουρανού, ώστε η καρδιά και ο νους να εντυπωθούν από τον χαρακτήρα που όλοι πρέπει να αναπτύξουν, για να γνωρίσουν τη μακαριότητα η οποία θα είναι η ανταμοιβή των καθαρών στην καρδιά.»

«Ο Κύριος θα ευλογήσει όλους όσους θα επιζητήσουν ταπεινά και πράα να κατανοήσουν εκείνα που έχουν αποκαλυφθεί στην Αποκάλυψη. Το βιβλίο αυτό περιέχει τόσο πολλά, μεγάλα σε αθανασία και πλήρη δόξης, ώστε όλοι όσοι το διαβάζουν και το ερευνούν με earnestness λαμβάνουν την ευλογία που ανήκει σε εκείνους “οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα.”»

«Ένα πράγμα ἀσφαλῶς θὰ κατανοηθῆ ἀπὸ τὴ μελέτη τῆς Ἀποκαλύψεως—ὅτι ἡ σχέση μεταξύ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ λαοῦ Του εἶναι στενὴ καὶ σαφῶς καθορισμένη.»

Μια θαυμαστή σύνδεση διακρίνεται μεταξύ του σύμπαντος του ουρανού και αυτού του κόσμου. Τα πράγματα που αποκαλύφθηκαν στον Δανιήλ συμπληρώθηκαν κατόπιν από την αποκάλυψη που έγινε στον Ιωάννη στη νήσο Πάτμο. Τα δύο αυτά βιβλία πρέπει να μελετώνται προσεκτικά. Δύο φορές ο Δανιήλ ρώτησε: Έως πότε θα φθάσει έως το τέλος του χρόνου;

«Και ήκουσα, αλλά δεν ενόησα· τότε είπα, Κύριέ μου, ποιο θα είναι το τέλος αυτών των πραγμάτων; Και είπε, Ὑπαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι έως του καιρού του τέλους. Πολλοί θα καθαρισθούν, και θα λευκανθούν, και θα δοκιμασθούν· αλλά οι ασεβείς θα πράττουν ασεβώς· και ουδείς από τους ασεβείς θα εννοήσει· οι δε σοφοί θα εννοήσουν. Και από του καιρού κατά τον οποίον θα αφαιρεθεί η παντοτινή θυσία και θα στηθεί το βδέλυγμα της ερημώσεως, θα είναι χίλιες διακόσιες ενενήντα ημέρες. Μακάριος εκείνος που υπομένει και φθάνει στις χίλιες τριακόσιες τριάντα πέντε ημέρες. Συ όμως, ύπαγε την οδόν σου έως του τέλους· διότι θα αναπαυθείς και θα σταθείς στον κλήρο σου στο τέλος των ημερών.»

«Ο Λέων της φυλής του Ιούδα ήταν εκείνος που άνοιξε το βιβλίο και έδωσε στον Ιωάννη την αποκάλυψη των όσων πρέπει να συμβούν κατά τις έσχατες αυτές ημέρες.

«Ο Δανιήλ στάθηκε στον κλήρο του για να φέρει τη μαρτυρία του, η οποία ήταν σφραγισμένη έως τον καιρό του τέλους, όταν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου επρόκειτο να κηρυχθεί στον κόσμο μας. Τα ζητήματα αυτά είναι απείρου σημασίας κατά τις έσχατες αυτές ημέρες· αλλά ενώ “πολλοί θέλουσι καθαρισθή, και λευκανθή, και δοκιμασθή”, “οι δε ασεβείς θέλουσι πράττει ασεβώς· και ουδείς των ασεβών θέλει εννοήσει”. Πόσο αληθινό είναι αυτό! Η αμαρτία είναι η παράβαση του νόμου του Θεού· και όσοι δεν θελήσουν να δεχθούν το φως σχετικά με τον νόμο του Θεού, δεν θα κατανοήσουν τη διακήρυξη των μηνυμάτων του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίζεται στην Αποκάλυψη προς τον Ιωάννη και μας οδηγεί προς τα εμπρός έως τις τελευταίες σκηνές της ιστορίας αυτής της γης.»

«Θα έχουν οι αδελφοί μας κατά νου ότι ζούμε εν μέσω των κινδύνων των εσχάτων ημερών; Διαβάζετε την Αποκάλυψη σε συνάρτηση με τον Δανιήλ. Διδάσκετε αυτά τα πράγματα». Testimonies to Ministers, 112–115.